

מב:

עין משפט
נר מצוה

צד א מ"י פ"ד מהל'
לשנות הל' ו טור
ש"ע אה"ע סי' עו סעי'
ט;
צד ב ג מ"י שס הל' ב
טו"ש"ע שס סעי' ה;
צד ד מ"י סס הלכה א
טור ש"ע שס סעי' ב;

הנהגות מהר"ב
רנשבורג

א] טוב' ד"ה מתשעה וכו'
ולפי חשבון ארבע פאון
בסלע הי' שלשה דינר י"ח
קבין. דבריהם מנואר יותר
בסוטה ד' כא ע"ב בדה"ה
דו"ה וכו' והגאון מהר"ף
לא צייט כאן:

תוספות רי"ד

אמלילו וראו פסעם
חדשסע קתני וראו פוסק
מי שיש לו פסל סבלו
שאין לו פסל סבלו נדר
דעתה עילוי ונפלה לו
דבר שפסל באשכא
במריד: נמלסין א"י
א"ל כרס ב ר"ה לאבי
מנו ונפעה סבל ממי א"י
רועה שהע קד תחמלות
פסל קבין פרימסות ר"ה
דרא: אמר א"י א"ה
ר"ה: אמר ר"א א"י
דבר ר"א אכל חכ"א וצא
אדם לת"ח ב' ג'
אכל כרשות א"י סבין
רבנן אלא ועבד עובדא
בנפשיה למימר לך
דור למעבד ביה ה
דור חזונו פ"ה שכת
במזל אמר ק"י ר"ה
רבנן למיח' לבית' יא
מל' יאמ' דיפורא יאמ'
אמ' משכסיה שמעת
ולא אתת ר"ה (קמריא)
(קמסלין) דכרתיה תשת
את' לו ותחלש העתה
אחאנח עמך מעיניו את
יחבא כלארז איתת
איניא חתוניה ר"ה נפשה.
(כ"ו אלא) לצאת
כרשות אכל א"י יצא
ועימך אשכא אשמו א"י
הרבה שנים יכול למסד
ואינו נעמד כדמרי'
במזל שפסל ר"ה י"י
כנס כרשות אשור לו
ענש וזרר פ"י שאם
התנע ע' אשור לייך
ולשונת רוצה אשור
לחורל תמחא התנא בטל
לפי שתנא לו הוא תנא
לבס פ"י חתורו ורזינו
למטע העתה והסתנה
עמס' כרשות הוא בטל
ר"ה ע"ח ע"ד כסה אכר
י"י א"י מעי' לייך

א) לפי הג' נגמ' ז"ל חלש
דעתה אחית דמעתה מעניה
היה יתב בלחנה וכו' ואולי
דרביש היה לו ג' אחרת
וה"פ:

אף על פי פרק חמישי כתובות

רצוה אשה בקב ותיפלות ב'י' מימה דלמרינן לעיל שמי חס
לית להו רוחא ושמי עבודת המלך איכא רוחא עפי:
מתשעה קבין ופרישות גרסי' דהמשרה אשמו ע"י שלש תנן
(לקמן סד') דנמן לה שני קבין ואינו פורש מתשמיש והמורד

על אשתו מתמשים מוסיפין על
כבודתה ג' דינר (לקמן סג.) ולפי
חשון ד' סאין כסלע הוי ג' דינר
י"ח קבין א כן פי' בערוך:

החוט המשוש לא במדרה יתק.
למי ששלשון ראו זה את זה
כדאמר' בעלמא (נב"צ נט.) שאתר' נא
נושעיה דבר ואחרו ושלשו לרי' ביטא
לכן קרי עלייה החוט המשולש לא
במדרה יתק' כלומר לא יתק מורשו
לעולם כדאמר' בעלמא (כ"ח דף סה.)
כיון שאדם לומד הוא וצנו וצנו צנו
מאלו ואילך יתק' חזרה את אבטקט
שלו ודרש מואלי זאת כדרי' וגו'.

[וע"ע חוספס ב"ב נט. ד"ה החוט:]
רהור צניע ובעל"ע. והא דאמר
 באלו עוברין עסקי הארץ הייתי
 אומר ר"ע כשבייתי עם הארץ הייתי
 אומר מי יתן לי תלמיד חכם ואנשני
 חמור שמעתי דלא הוה ענייני ארבע
 למימר דהתם לאו משום שהיה שונא
 תלמידו דהתם אלא משום שהיה סבור
 שמתפלל על עמי הארץ אפסי מורתן
 והיו תלמידו חכמים שונאים אותו וגם
 משום שלא היו מתייחס איתו לבעי בהם
 כדאמרין (מנחות דף יח:) בגדי עם
 הארץ מדרס לפרושים רבלי מכל
 מקום שומר מלוח היה. דאמר חס:
 אדעתא

משכתי'ה שמעתא כיון דלא
שאימלי יהודה קיים לא בימי
ונח נפשיה רבי איעסק ליה לב
נפשה דרכי'תא אמר רבי ח'י"ר
משפטיה בן אביטל ורבי חייא
בי ר' יוסי בן זימרא פסקו ליה
אמר להו יתוו שרת שנין אחלפ
מכסוף מאכזה א"ל בן דעת
ולכסוף כתיב יעשו לי מקדש
רב עד דאחא איעקרא דביתר
זו לשוא שימרה נינסיב איתת
רמיו באינסימא: רבי חנניה ב
דרש' בן יוחאי א"ל איכעל ל
תרי סרי שני בבי רב עד דאת
אול יתיב אגודא דנחרא שמ
בת חכינאי מלי קולתך ותא
הוה יתיבא דביתו קא נהלה
אמר לפניו רבש"ע ענייה זו זה
אול יתיב תרי סרי שני בבי
חכינאי עייל יתיב במדרשא
הוה קא משאיל ליה שמעתא

אִכְלוּהוּ וְהָא שֶׁשֶׁה חֲדָשִׁים קָאָמַר ^איְנוּ דְּמוּמָה מִי שִׁישׁ לוֹ פֶּת בְּסָלוֹ לְמִי שְׁאִין לוֹ פֶּת בְּסָלוֹ אִלּוּ ^ברְבָה כִּרְבַּן לְאִבֵּי חֲמֵר וְנִעְנֶשָׁה גַּל מֵאִי אִלּוּ ^גרְצוּזָה אִשָּׁה כִּבְק אֶתְפִּילוֹת ^דמַעֲשֶׂרָה קֶבֶן וּפְרִישוֹת: הַסְפִּינִים אֶחָת לִשְׁשֶׁה חֲדָשִׁים דְּבִרֵּי ר' אֱלִיעֶזֶר: אִמַּר כִּי ^הבְּרוּנָה אִמַּר "רִבֵּי הִלְכָה כִּר" אִמַּר רַב אֲרָא כִּבְה אַהֲבָה אִמַּר רַב זוֹ דְּבִרֵּי ר' אֱלִיעֶזֶר אֲבָל חֲכָמִים אֹמְרִים ^והַתְּלָמִידִים יוֹצֵאִין לַת"כ' וְגו' שְׁנִים שְׁלָל כְּרִשּׁוֹת אִמַּר רַבָּא סִמְכוּ רַבְּנָן אֲדָרְבֵּי אֲדָא כִּר אַהֲבָה וְעֵבְרִי עֹקֵבָא בְּנַפְשֵׁיהּוּ ^זכִּי הָא דִּרְב רְחוּמִי הוּוֹה שְׂכִית קָמֵי דְּרַבָּא ^חמִמְּחֻזָּא הוּוֹה גִּרְלִי דְּהוּוֹה אֲתִי לְבִיתֵיהָ כִּי מַעֲלִי יוֹמָא דְּכִיפּוּרִי יוֹמָא חֲדֵי מִשְׁכַּתִּיהָ שְׁמַעְתָּא הוּוֹה מִסְכֵּיא דְּבִיתֵיהּוּ הִשְׁתָּא אֲתִי הִשְׁתָּא אֲתִי לֹא אַתָּא חֲלַשׁ דַּעְתָּה אֲחִית דַּמַּעְתָּא מַעֲנִיהָ הוּוֹה יֹתִיב כְּאִירָא אֲפִחִית אִירָא מִתּוֹתֵיהָ וְגַח נַפְשִׁיהָ עֹנָה שֶׁל תְּלָמִיד חֲכָמִים אִימָת אִמַּר רַב כִּי יוֹדֵרָה אִמַּר שְׂמֹאֵל לְמַע"שׁ ^טלַע"שׁ יֵאֵשֶׁר פְּרִיז יִתֵּן בַּעְתּוֹ ^יאִמַּר כִּי יוֹדֵרָה יֵאֵתִימָא רַב הוּנָא וְאִיתִימָא רַב נַחֲמָן זֶה הַמִּשְׁמֵשׁ מִמָּתוֹ מַע"שׁ לַע"שׁ יוֹדֵרָה כִּרִּיה דְּר' חִיאָה תַּחְנִיהָ דְּר' נִינְא הוּוֹה אוּלֵּי וְיֹתִיב כְּבִי רַב וְכַל כִּי ^{יא}שְׁמַשְׁמֵשׁ הוּוֹה אֲתִי לְבִיתֵיהָ וְכִי הוּוֹה

היה זהו קצת חזק עליו ויבא לו
הוא סימנא אמר להו רבי ינאי כפו מטות
עונות הואי וכשנגה שויצא מלפני השליט
יה ב' רבי חייא כי מטא למיתכת כתובה נח
ולא איכא יתיבו ועיינו במשפחות רבי אתי
מישמעי אחי דוד אויל איעסק ליה לבריה
תרתי סרי שגין למזיל בני רב אחלפה קמיה
קמה אמר להו איכנס והדר אויל הוה קא
ינד' יד' שך מעיקרא כתוב' תביאמו ומעמדו
וכנטי בתוכם אויל יתיב תרתי סרי שני (*) כבי
אמר רבי היכי נעביד גרשה יאמרו ענייה
אחריתי יאמרו זו אשתו וזו זוגתו בעי עליה
כחינאי הוה קאויל לכי רב בשיליה הלוליה
עד דאתי בהדיך לא איעכבא ליה אול יתיב
אישתו בשילי דמתא ולא ידע למזיל לביתה
להדיא רבינתא דהוו קרו לה בת חגינאי
ייל אמר ש"מ האי רבינתא דיין אול בתרה
קמחא דל עניה חזיתיה סוי לבה פרס רוחה
ברה בעא רחמי עליה וחיה רבי חמא בר ביסא
ירשא כי אתא אמר לא איעביד כרעביד כן
לביתיה אחא ר' אושעיא ברה יתיב קמיה
דאקא מתחדדי שמעתיה חלש דעתיה אמר

י האי על לביתיה על בריה קם קמיה ד
מי איכא אבא דקאים מקמי ברא "קרי
ר' אושעיא בנו של רבי חמא בר ביסא
ומעלי אמרה ליה אי מקדשנא לך אולת
אבוה אפקה מביתיה אדרה הנאה מנכס
ה סרי אלפי תלמידי ששמיני לההוא

מסורת הש"ס

(א) יצא יח: סד: עד: יצא:
 לו: לקחן סג: (ב) ובראש
 יצאח רנא, (ג) סוטה כ:
 יצאח (ד) יצא סוטה
 (ה) וני הררר בר מחנא,
 (ו) וני הררר ברנא,
 (ז) וני רשי' ערובין סג:
 דיה למחנא, (ח) ביק סב:
 פיש, (ט) וני רשי' לקחן
 קב: דיה י' שמיש' י' ב' י' י'
 (י) דנריס ח' וניש'
 כהה שטיס, (יא) ג' ש' ד'
 (יב) ומרין טו: ג' א' ש' ד'
 (יג) כדלי טקפ: כדי
 שחמוד וישי, (יד) ובראש
 יצאח לו: (טו) וניש' טו:
 (טז) וברנן ס' מ' וני שפסא,
 (יז) ק' ערן קב:

נורה אור השלם

1. וְהָיָה כֵּעַז שְׁחוֹל עַל
 בְּנֵי מִים אֲשֶׁר פָּרִיז עָלָיו
 פִּלְטוֹ וְעָלָיו לֹא יִבֹּל
 וְכָל אֲשֶׁר יִעָשֶׂה יִצְלָה
 תְּהִיָּה אֵל
 2. יִרְעֶה רֹאשִׁי תַחַת
 הַשָּׁמַיִם כִּשְׁנֵה שִׁצָּא
 מִלְּפָנֵי הַשָּׁמַיִם:
 קְהֵלָה י ה
 3. תִּבְאֵנוּ מִן הַשְּׁבָר
 וְהִתְקַן מִכֹּחַ לִשְׁכַּח
 י פִּלְטָה י מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי
 4. כִּנּוּגֵי דִיָּק: שְׁמוֹת י
 וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
 וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכָם:
 שְׁמוֹת כ ה
 5. וְאֵם יִתְקַם אֲדֹנָי
 הַשָּׁמַיִם יִעֲמֹד וְנִגְדּוּ
 וְהוֹחַט הַמַּשְׁלֵשׁ לֹא
 כִּמְדֹרֵר יִתְקַן:
 קְהֵלָה ד ב

גליון הש"ס

גמ' רבי אתי משמייה
 ע"י כנה"ג חו"מ סימן ג'
 כנה"תיו להב"י אות ו:

הגהות הב"ח

(א) גם' בני רב. ע' מ"ר
סדר אחרי מות פ' כא :

מוסף רש"י

שואין לו פת בסלע
 ויכל היום ודואל פת למחר
 (מנחם ע"ה) רוצה אשה
 בקב ותפילות. חסיה
 תלון כמנוות מועטין
 יזהא תפילות מני
 נחשמים, מנשרה
 קבין ותריות. תפרס
 מן המפלות. נסוה
 במחזא. חתיה
 דרכא ודורבין סג. קדי
 שמישי. לילי שנת קדי
 ששמי. ככל דרכא
 חמי שכן השמיות של
 חלוק ימיס ויחזק
 חסרין כחם מחמות

ושבחו (19) לו: ערב
שבת, ונראה כענין לפי
שכן השמות שלו שגור
בפי כל והכל חרדים
אליו לנמור מלכאדם
עד שלא חשקו, קרו
ליו כי שמש (דקמ)
(קמ), לשורא שימרה,
יסתה ממתנת ומלפיה
(יבמות קח), לא במהרה
יבטק, מדדשקו נמי
(ד"ת פה), מפי ודקן ומפי
גיא שלה (דעברים כ"ב ו.)